

Starost otrok: 1 – 2 leti

1. ZBIRAMO KILOMETRE

Čeprav so otroci še majhni in vsi še niso hodili, sva se s sodelavko vseeno odločili, da bova izvedli projekt, kjer bomo skupaj premagovali metre in posledično kilometre. Meniva, da je potrebno otroke že od majhnega spodbujati h gibanju. Najprej sva si zastavili cilj - ta je bil, da prehodimo 200m, kar se je nama zdela primerna razdalja za enoletne otroke. Odločili sva se, da bo naša pot potekala okoli vrtca, torej po vrtčevskem dvorišču. Pot sva izmerili in jo tudi narisali na plakat. Vedeli sva, da tako majhni otroci rabijo veliko motivacije in spodbude, da bodo z veseljem prehodili načrtano pot, zato sva se odločili, da ob poti na ograjo obesiva fotografije živali in bomo ob njih zapeli pesmice. Na ta način spodbujava tudi spomin in učenje novih pesmic ter utrjevanje že znanih pesmic. Ko smo pričeli s sprehodom so otroci potrebovali nekaj dni, da so doumeli, da gredo na sprehod. Fotografije živali so nama bile v veliko pomoč, saj so otroci kar hiteli od ene živali k drugi. Sčasoma so že vsi otroci vedeli točno pot po kateri gredo in so že sami šli na začetek poti. Prilagodili sva se tudi vremenskim razmeram, pozimi sva otroke oblekli v zimska oblačila, spomladi, ko pa je sonce že pripekalo, pa sva upoštevali priporočila iz projekta Varno s soncem in sva otroke zaščitili s poletnimi kapami in sončnimi očali.

2. ZDRAVA PREHRANA

Ker se nahajamo v situaciji, ki je bila še posebej v zimskem času zaznamovana z virusi, sva otrokom predstavili, kako je za naše zdravje pomembna prehrana. Predstavili sva jim slikanico Zelo lačna gosenica, kjer so otroci najprej spoznali različna živila – osredotočili sva se predvsem na sadje in zelenjavo. Ker se otroci zelo radi igrajo v kuhinjskem kotičku, sva skupaj z njimi v revijah poiskali raznovrstno sadje in zelenjavo in slike zalepili na kuhinjski kotiček. Ponudili sva jim tudi leseno sadje in zelenjavo, da se z njo igrajo in jo režejo na pol. Zdravo prehrano sva povezali tudi s praznovanjem rojstnih dni, ko skupaj z njimi pripravimo sadno torto in narežemo sadje na majhne koščke, da nato pripravimo sadno kupo, katero

otroci tudi pojejo. S tem jih spodbujava in motivirava k večjemu uživanju sadja, saj se jim zdi sama priprava in postopek zelo zanimiv. Ker pa so za zdravje pomembna tudi preostala živila, sva veliko časa posvetili tudi tradicionalnemu slovenskemu zajtrku. Otroci so spoznali kruh, maslo, med, jabolko in mleko in prav vsaki otrok je poskusil ponujena živila. Motivirali sva jih z deklamacijo Panj, katera je otroke tako navdušila, da jo utrjujemo celotno šolsko leto in s pripravo pogrinjka, kateri je otroke zelo pritegnil.

3. SAJENJE SONČNICE

Ker je bil 22. april dan zemlje, sva se s sodelavko odločili, da bova ta dan otrokom predstavili naš majhen planet. Otrokom sva pokazali kratek video, kjer je bil predstavljen planet Zemlja, nato pa smo skupaj izdelali plakat v obliki zemlje. Izrezali smo modri plakat v obliki kroga, nato pa so otroci z rokami odtisnili gozdove v svetli in temno zeleni barvi ter morja ter svet snega in ledu v beli barvi. Modra barva pa je predstavljal morja in oceane. Nato smo ob plakatu skupaj zapeli pesmice. Za tem sva otrokom ponudili zemljo, da so se najprej z njo igrali. Zanimivo jih je bilo opazovati, saj so nekateri otroci prvič v roke prijeli zemljo za sajenje. Nato sva jim ponudili lončke in sončnična semena in so sami dajali zemljo v lončke. S tem sva tudi spodbujali pincetni prijem. Vsak otrok si je posadil svojo sončnico, katere smo nato skupaj zalili in jih postavili na teraso, kjer smo jih opazovali skozi okno. Ko so otroci odhajali domov, so svojo sončnico odnesli s sabo. Sva pa s sodelavko zelo veseli, saj so nama starši v mesecu maju podali povratne informacije, da sončnice doma zelo lepo rastejo in so otroci zelo skrbni in skrbijo za njih.

4. OBISK ZOBNE ASISTENTKE

Ker imava otroke prvega starostnega obdobja, sva otrokom že v naprej pripravili na obisk zobne asistentke. Prebrali sva jim knjigo Minka gre spat od Lucy Cousins, kjer je opisana večerna dnevna rutina. Sem spada tudi umivanje zob, kjer sva otrokom povedali, da je zelo pomembno, da si zobe umivamo vsaki dan, saj s tem skrbimo, da so čisti in zdravi. Ob prihodu zobne asistentke so bili otroci navdušeni, saj jih je pritegnila že njena uniforma. Otrokom se je prvo predstavila in jim pokazala veliko zobno ščetko, katero so imeli tudi možnost prijete v roke. Prikazala in pokazala jim je, kako si pravilno umivamo zobe, da

ostanejo čisti. Prikaz je pokazala na velikem konjičku z veliki zobki, kateri je otroke popolnoma navdušil in skoraj vsi otroci so ga želeli pobožati. Otrokom sva nato midve pokazali ilustracije zdravih in nezdravih zobkov in jim povedali, da za zdrave zobke skrbimo tudi z zdravo in raznovrstno hrano. Da moramo jesti veliko sadja in zelenjave ter čim manj sladkarij in sadnih sokov. Vsak izmed otrok je nato dobil na roko štempiljko, na kateri je bil zajček z zobno ščetko in ta je otrokom narisal nasmeha na obraz. Za konec so otroci v spomin dobili še pobarvanko in fotografijo tega zajčka z zobno ščetko, katero so si nato odnesli domov.

5. HIGIENA ROK

Že ob začetku novega šolskega leta, sva otroke navajali na večkrat dnevno umivanje rok. Ker so to otroci, ki so dopolnili komaj eno leto, se nama je zdela odlična iztočnica, da se naučijo pravilnega in skrbnega umivanja rok, saj so čiste roke pogoj za zdravje, kajti sami vemo, da otroci velikokrat dajejo prste in roke v usta. Otrokom sva večkrat predvajali pesem Umijmo si roke, otroci so si tudi z veseljem ogledali posnetek. V umivalnici sva otrokom na steno nalepili fotografije, katere so bile odlična motivacija za umivanje rok. Ko sva zapeli pesem En dva tri, roke si gremo umivat vsi in Mosunk, mosunk kezet, szapanál és vízet, so otroci že z nasmehom tekli v umivalnico in si vihali rokave. Ker so to še dokaj majhni otroci, sva jim seveda pri umivanju rok pomagali. Najprej so otroci na roko dobili milo, nato pa so si to milo razporedili po obeh rokah – dlaneh. Umili so si obe spodnji in zgornji strani dlani. Sledilo je splakovaje pod vodo. Ta del je bil otrokom vedno najbolj zabaven. Otroci so nato dobili papir, da so si roke obrisali. Seveda sva jim pri tem pomagali in nato ta papir odvrgli v koš. Sprva sva jim pokazali, sčasoma pa so otroci usvojili rutino in že po slabem mescu začeli sami metati papir v koš. Dosegli sva, da si prav vsi otroci vedo umiti roke, najpomembnejše pa je dejstvo, da to počnejo z navdušenjem in nasmehom na obrazu.